

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),
po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2019r.,
sprawy **M. W.**
skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i in.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Apelacyjnego [...]
z dnia 25 lipca 2018r., sygn. akt II AKa [...],
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w L.
z dnia 2 marca 2018r., sygn. akt III K [...],

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny [...], wyrokiem z 25 lipca 2018r., utrzymał w mocy zaskarżony apelacjami obrońcy i oskarżyciela publicznego wyrok Sądu Okręgowego w L. z 2 marca 2018r., mocą którego M. W. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 263 § 2 k.k. i art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i skazany na karę 15 lat pozbawienia wolności.

Kasację od powyższego wyroku odwoławczego wniósł obrońca, podnosząc rażące naruszenie prawa procesowego oraz postulując uchylenie wyroków Sądu I i II instancji i uniewinnienie skazanego, ewentualnie uchylenie drugoinstancyjnego

orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w L. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była bezzasadna w stopniu oczywistym i znajdowała się na granicy dopuszczalności. Na pełną aprobatę zasługiwały wywody zamieszczone w prokuratorskiej odpowiedzi na kasację. W pierwszej kolejności należało zauważyć, że treść podniesionego w skardze zarzutu w zestawieniu z wniesioną przez obrońcę apelacją wyraźnie wskazywała, że skarżący w żadnej mierze nie respektował podstawowego wymogu przy formułowaniu kasacji, który nakłada na wnoszącego ten nadzwyczajny środek obowiązek zaskarżania wyroku sądu odwoławczego (art. 519 k.p.k.). Skarżący powinien więc był wykazać, jakie uchybienia o charakterze rażącym wystąpiły na etapie postępowania odwoławczego, czego skutkiem było utrzymanie w mocy wadliwego pierwszoinstancyjnego orzeczenia (art. 523 § 1 k.p.k.). Wniesiona kasacja nie spełniała tych wymogów. Skarżący, mimo powołania w części wstępnej kasacji art. 433 § 2 k.p.k., właściwie bezpośrednio odwoływał się do wyroku Sądu *a quo*, jedynie w niewielkim zakresie modyfikując treść zarzutów podnoszonych uprzednio w apelacji.

Z uzasadnienia Sądu Okręgowego w L. wynika niezbicie, że Sąd ten ustalił ponad wszelką wątpliwość, iż to właśnie M. W. oddał w kierunku I. Ż. co najmniej 5 strzałów z broni palnej, celując w newralgiczne części ciała pokrzywdzonego, działając przy tym z bezpośrednim zamiarem pozbawienia życia pokrzywdzonego, przy czym nie miał pozwolenia na posiadanie broni palnej i naraził na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu P. M.. Sąd pierwszej instancji szczegółowo odniósł się do całości materiału dowodowego sprawy, wskazując, które dowody stanowiły podstawę dokonanych przezeń ustaleń, jak też okoliczności, które następnie determinowały sposób ich prawnokarnej oceny. Sąd Apelacyjny samą tę ocenę, tak jak i poprzedzające ją ustalenia faktyczne co do sprawstwa przypisanego skazanemu czynu w pełni zaakceptował, wykazując w uzasadnieniu swojego orzeczenia powody tej decyzji (k. 11 i nast.).

Tymczasem obrońca skazanego ustalenia te próbował ponownie podważyć. Kwestionując bowiem ustalenia Sądu I instancji związane ze sprawstwem, w istocie podnosił zarzut ich błędności. Takie podejście, jako w rzeczywistości stanowiące próbę obejścia ustawowych ograniczeń podstaw kasacji określonych w art. 523 k.p.k. nie mogło przynieść oczekiwanego przez skarżącego rezultatu.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia (art. 535 § 3 k.p.k. w zw. z art. 537 § 1 k.p.k.). O kosztach sądowych za postępowanie kasacyjne orzeczono po myśli art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.